

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/115/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613010096
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Biedniková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2613010096.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Biednikovej a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Pavla Sládka v trestnej veci proti obžalovanému C. N. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 31. októbra 2013 sp. zn. 2T/39/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.4.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. N., nar. XX.X.XXXX, sa zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný C. N. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 07.05.2012 asi o 07.20 h v J. vošiel do dvora rodinného domu č. XXX na D. ulici začal kopať do osobného motorového vozidla K. W., a keď ho z dvora vykazovala Q. W., túto udrél rukou do tváre až spadla na bránu a udréla sa do zadnej časti hlavy, čím jej spôsobil zmliaždenie mäkkých tkanív hlavy s vegetatívnou symptomatológiou, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia najmenej 2 týždne.

Za to mu bol uložený podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. a/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. § 38 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 /desať/ mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému povinnosť nepribližovať sa k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 5 /päť/ metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydliá poškodených počas skúšobnej doby.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej Q. W., nar. X.X.XXXX v N., F. W., trvale bytom J., D. č. XXX, škodu vo výške 235,80 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodených Q. W., nar. X.X.XXXX, so zvyškom nároku na náhrady škody odkázal na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Domáhal sa zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby odvolací súd predmetnú trestnú vec posúdil ako priestupok a postúpil ju na prejednanie príslušnému orgánu a poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie.

V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že zo znaleckých posudkov jednoznačne vyplýva, že poškodená trpí závažným ochorením mozgu, kde podľa znalcov pri zvýšenom fyzickom ale i psychickom vypätí či záťaži, čo vzniknutá situácia nepochybne bola, reaguje tak, že dochádza u nej k nekoordinácii pohybov, rovnováhy, má závraty, mení sa jej tlak a podobne. Za takejto situácie nie je vylúčené, že sa mohla poškodená zapotácať a pri strate rovnováhy naraziť do brány, ku ktorej bola otočená chrbtom. Obžalovaný ju mal podľa jej udania inzultovať spredu, pričom jedným úderom nemožno spôsobiť viaceré rozmiestnené poranenia hlavy, každé na opačnej strane.

V ďalšom poukázal na to, že z vystupovania poškodených na pojednávaní na okresnom súde bolo evidentné nerešpektovanie iného názoru, ale ani odborných znalostí doložených nezvratnými dôkazmi s jediným cieľom dokázať, že chorobný stav a problémy poškodenej vznikli práve a len pri žalovanej udalosti.

Najukážkovejším prejavom v tomto smere bolo tvrdenie o poškodení vozidla, hoci z fotodokumentácie je zrejmé, že dokopané nie je, nejedná sa o preliačenie na dverách a rovnako nie je zrejmý ani rozsah poškodenia kľučky. Keď žiadal ohliadku vozidla, ktoré ešte nebolo opravené a chcel vypočúť názor odborníka, poškodený radšej prehlásil, že túto škodu si neuplatňuje.

Vzhľadom ku všetkým okolnostiam prípadu má preto zato, že konanie obžalovaného malo byť posúdené maximálne ako priestupok.

Odvolačný súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý písomne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Krajský súd ako súd odvolací z podnetu riadne a včas podaného odvolania obžalovaným preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne právne posúdil, a vyhodnotil individuálne i v ich súhrne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

Skutkové zistenia okresného súdu považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v intenciách ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí jasne uviedol, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akým spôsobom dôkaznú situáciu vyhodnotil a s týmito závermi okresného súdu sa stotožnil aj odvolací súd. Odvolací súd preto nemá pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so skutkovým stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Ako na to správne poukázal už okresný súd, obžalovaný je z trestnej činnosti usvedčovaný výpoveďami poškodenej Q. W. i výpoveďou svedka K. W., ako ja listinnými dôkazmi a to najmä znaleckými posudkami znalca MUDr. Mariána Pamulu a znalkyne MUDr. Júlie Halmovej, ako aj lekáorskými správami poškodenej, ktoré objektívne popisujú zranenia poškodenej tak, ako sú uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Rovnako ako okresný súd, ani odvolací súd nemal pochybnosti o dôveryhodnosti týchto dôkazov a nemal žiadny dôvod tieto spochybňovať. Za dôležitý dôkaz považuje aj odvolací súd znalecký posudok znalkyne MUDr. Júlie Halmovej, ktorá u poškodenej nezistila žiadnu takú psychickú poruchu, ktorá by narušila jej schopnosť správne vnímať a reprodukovať prežitú udalosť. Pokiaľ ide o degeneratívne zmeny na mozgových štruktúrach, tieto podľa znalkyne nedosahujú taký stupeň a nie sú v takom rozsahu, že by klinicky manifestným spôsobom ovplyvnili jej poznávaciu schopnosť, pričom ide o zmeny, ktoré aktuálne nevyžadujú liečbu, rozvíjajú sa u človeka v priebehu dlhšieho časového horizontu počas celého života, a súvisia so starnutím organizmu.

Vo vzťahu ku konštatovaným zraneniam odvolací súd poukazuje na závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. Mariána Pamulu i na jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, v ktorej je zrejmé, že zranenia poškodenej vznikli priamym pôsobením tvrdého, tupého predmetu, ktorým mohla byť ruka útočníka, resp. ním mohla byť aj brána, ktorý pôsobil na miesta, kde vznikli známky zranenia, pričom zranenia si vyžiadali dobu liečenia 2 až 3 týždne a poškodená bola obmedzená v bežnom spôsobe života, ktoré bolo zapríčinené najmä bolesťou a závratmi, ktorými sa zranenie prejavilo, čím došlo k obmedzeniu v zmysle fyzickej aktivity ale tiež v zmysle psychickej aktivity po dobu liečenia.

V ďalšom odvolací súd poukazuje aj na ďalšie listinné dôkazy predovšetkým na lekáorskú správu MUDr. S. B. i prepúšťaciu správu z Nemocnice Malacky, i ďalšie listinné dôkazy, ktoré objektivizujú zistený skutkový stav.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd námietky obžalovaného neakceptoval, a tieto považoval v podstate za účelové.

Okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania, a toto správne posúdil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., pričom v napadnutom rozsudku právne posúdenie konania dostatočným spôsobom odôvodnil. Okresný súd postupoval správne aj pri úvahách o voľbe druhu a výmery trestu a správne u obžalovaného aplikoval jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. a/ Tr. zák., teda že obžalovaný spáchal čin v ospravedlniteľnom silnom, citovom rozrušení a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. V osobe obžalovaného ide o páchatel'a na ktorého sa hľadá akoby nebol odsúdený, nebol postihovaný ani v priestupkovom konaní. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. ako trest úhrnný vo výmere trestnej sadzby 10 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, považuje aj odvolací súd za trest primeraný, zákonný, ktorý je spôsobilý naplniť požiadavky tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. Odvolací súd sa stotožnil aj s uloženou povinnosťou v zmysle § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák., teda k povinnosti obžalovaného nepribližovať sa k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodených počas skúšobnej doby. Keďže odvolací súd nezistil dôvod pre zmenu napadnutého rozhodnutia v žiadnom smere, odvolanie obžalovaného C. N. zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.